

KAPCSOLATUNK AZ EGYHÁZZAL

0./ Bevezetés. Hűségima egyházi bekezdése volt az etalon. Tanítványból apostollá, kisközösségeket egybeszeretőkkel akartunk válni. Kiemelt életterületet az Egyházban gondoltuk el.

1./ Egyházi múltunk.

A diktatúrában kollaboráló, megroppanó és hitvalló keresztények voltak. Hitvalló egyház részeként értelmeztük magunkat. Az ateista üldöztetés emelt bennünket. Az egyházi vezetőség hozzánk való viszonyulása sokkolt. „Sok voltunk” nekik. Próféta hevíletünk nőtt /meggyőződés+ egyéniség+ közösségi hátszél/. Hierarchikus elhatárolódás nőtt ellenünk. Egyházmegújító naivitásunk /mint az emberiséget megtérítő is/ megbukott a realitásokon. Kiszorultunk az „Alma Materből”. Újra kell fogalmaznunk magunkat ez ügyben is.

2./ Jelenünk.

Radikális elhatárolódás. Ok: jézusidegen tartalmak, jézusidegen struktúra, beolvadásunk veszélye, küldetésünk feladásának veszélye... Elvi és gyakorlati elutasításaink: tanbeli, gyakorlati, strukturális másságaink.

Személyes elidegenedés. Ok: ki tud tartósan elutasító közegben élni? Érdektelenné válás.

Személyes jelenlét. Ok: találtunk egy-egy megengedő, együtt működő papot. Liturgiában, karitásban, „üzemeltetésben” való részvétel.

Tudatos kapcsolatépítés elv feladás nélkül. Miért? Legtöbben ide szocializálódtunk /születés, alapító atyánk, plébániák, papok, szerzetesek hatásai.../. Jézusunk becsületéért való kiállásunk.

3./ Módszer.

Csakis *személyes* kapcsolatokkal. KV szintű /”hivatalos”/ kapcsolat távoli esélye? Maradni a mi pályánkon, nem belemenni ismét a terméketlen egyházkritikába. Értékeink szóbeli, és tettekben való megjelenítése a cél.

Bokor *zászló lobogtatása* nélkül, de a Bokorhoz tartozás *megvallása* mellett.

Testvérbaráti *kontroll*, kisközösségi kontroll. Lépéseink előtt, közben és után: megment felszívódástól, az elv feladástól. Partizánkodás veszélyes.

Folyamatban értelmezni a jézusi szemléletünk megjelenítését. Felsőbb rendű magabiztosság helyett empatikus adagolás.

Sportszerűségre törekvés: amit használok az egyházi életjelenségekből, abban legyen toleráns az Egyház szabályaival.

4. Belső hozzá állásunk.

Érzelmi habok csökkentésével az egymás megértése felé, vita kultúra fejlesztése.

Ne hagyjuk magunkat összeugrasztani: személyeset személyesen, elvieket belső dialógussal. /Nem áruló az, aki másként látja és másként csinálja.../ Megértésre épül az egyetértés reménye.

Legalkalmasabb elve az, hogy”aki franciául beszél, azt ne küldjük az angolokhoz”. Sztár kultusz és kegyes irgalom helyett tárgyilagos célra rendezettség.

Írjuk át a Hűségimát. Írjunk ki erre Bokor-pályázatot!